

хиляди години? Тъй съм три Божествени дни. Значи, отъ времето на Мойсей до днесъ съм се изминали три Божествени дни. Тъй щото, за Бога хиляда години съм като единъ день, но колко интенсивенъ тръбва да бъде този денъ, въ който може да се внесе опитността на тия хиляда години! Това показва че пътът на човѣшкото развитие е дълъгъ.

Питамъ: какво се разбира въ съвременната наука подъ думата развитие или еволюция? Подъ думата еволюция се разбира изминаване на дълъгъ пътъ, съ цель да се придобие нѣщо. Обаче, отъ придобивка до придобивка има разлика. Ако нѣкой човѣкъ въ своя еволюционенъ пътъ е успѣлъ да развие едно грамадно тѣло, като това на предпотопните животни, де ще се ползува отъ тази придобивка? Или, ако въ своя еволюционенъ пътъ човѣкъ успѣе да наими тѣлото си толкова, че да се превърне въ микробъ, който съвременната наука едва съ микроскопъ може да разглежда, какво се ползува отъ тази придобивка? Какво ще се ползува човѣкъ, ако има грамадно, или пъкъ, ако има малко тѣло? Ако тѣлото на нѣкое животно е грамадно, но сѫщевременно е разумно, това разбирамъ. При това положение то ще принесе голѣма полза на човѣчеството. Обаче, ако тѣлото на нѣкое животно е микроскопическо, но сѫщевременно неразумно, то ще принесе голѣма вреда на човѣчеството. Вземете, напримѣръ, бубоническата чума. Микробътъ на тази болестъ е много малъкъ, но причинява голѣми пакости и вреди на хората. Това микроскопическо сѫщество е въ състояние да вдигне на кракъ цѣла култура, като съвременната: рсички лѣкари, всички учени, всички религиозни хора се въоржаватъ — навсъкѣде поставятъ карантина. Де се крие силата на това малко сѫщество? И следъ всичката тази тревога, хората ще се примирятъ и ще кажатъ, че болеститѣ били за тѣхъ. Не, болеститѣ не сѫ за всички хора, но само за онѣзи, които се отклоняватъ отъ Божия пътъ. Въ този смисълъ, лѣкарите сѫ необходими само за грѣшните хора, но не и за праведните. Праведниятъ е лѣкаръ самъ на себе си, а грѣшниятъ се нуждае отъ много лѣкари около себе си, и то все специалисти. Ще кажете: Когато хората станатъ праведни, нѣма да има вече нужда отъ медицина, отъ никакви лѣкари. Не, и тогава ще има лѣкари, и тогава ще сѫществува медицина, но за праведните, за добрите хора.

Наскоро дохожда при мене единъ нашъ приятель, който ме запита: Какво да правя за да сполуча въ живота си? —